

(א) פסחים נח: יומא לה. ב"ק ק"ח. מנחות מט. ממד. נח: (ב) נכונותה קין: זבחים קג. (ג) וע' סוף גיטין י: ד"ה פחות: א) ב"ק קג. (ד) לעיל מט: (ה) קדושת יא: שבועות נח: (ו) נכונותה: (ז) א) (קמן נ"ו: (ח) ב"ק קג. (ט) לעיל נג: (י) ר"מ מ"ו, (י) דברים כג: (כ) [סניגורית: (ל) נבדלית כהן: (מ) ג' ק"א סבר דמשמע שיבתה היינון אפי' בגמר דין,

הגרות הב"ח

(א) ה"ה ד"ה בסוף הקדש: (ב) ה"ה הקדש פדוי וכו' דקיימא לן, י"ב ע"ל דף ע"ו ע"ב:

מוסף רש"י

העולה עולה ראשונה. מולה כתיב ועד עליה עולה אלה העולה הכי קמרי ועד עליה מד העולה המטה האמורה תחלה לכל העולות ויהיו עולת ממד דפרשת קרבנות (כ"ב פסחים) דקרבן תמיד כתיב ב"ח (פסחים) (כ"ג): הנהגה משעת העולה חלה על קרבנות (מנחות ס"ח). דלי לאורי עולתה אלה שיקראו עליה עולה ושלמים, נכחו ועד עליה (ויח' ד') א"ו: העולה משעת העולה האמורה ראשון נכדרי קרבנות היא עולה הבקש, שהיא אומת להם וזו האשה ה' היא ימירה קל לרש (כתובות קו, וכתבתי זבחים קג). ורשב"ב ז"ל. על שקל והולך, ויוליכו אחריו אפילו למדי. לזון ו ה כפרה עד שיחזיר לגול עולמו דכתיב (ויקרא ו') לאשר הוא לו וגו' ונכ' נשבע לשקר כתיב (ב"ק קג). האונאה ארבעה כסף. מעות כסף שם שז דינרי, מעשרים וארבעה כסף כח. א"ת ה"ה המקח דכתיב הפלג הוא כ"ד מעות להשתא הוא אונאה שמת לתקן, חייב להשיב לו כל אונאה ארבעה כסף (ע"ש) שבת הדיינין. שהדיינים משבעין ע"י הודאה מקנת הטענה, שלימדה מאשר יאמר ב הוא זה (מעות כב) וכתב עלה ויקרב בעל הבית אל האלהים אם לא שלח ידו, דהיינו שבעה (שבועות יח). הטענה שתי כסף. הטענה שהטענה בזה על ידה לא תהא פחות משתי כסף (ס"ח) א"ת שבע אלף אם כן טענה שיש מעות שהן שלש דינרי (בבב"ב ג') וההודאה שמהיבטו לשבע לאתהא פחות מפרות, וגני' פליגי רב שמואל בפרוטה ו' או א"ת מתוך שתי כסף של טענה היא, או כתיב שמהא טענת הכפרה של כסף שתי מעות כסף נכד כפרה של הודאה (שבועות יח) ובכ"ז קדושין א"א, אין בהומושו פרוטה. שניו דלא בר גאולה הוא עד שיבא בו שיהא ארבע פרוטות כדי שיהא רחוק לתוספת חומש (ש"ס)

באמצע הקדש ליהא. נהי דבסוף הקדש לא משכחת לה משום דלאו למזבח חזיה ולא לסקעה בצנין מיהו זהקדש שני משכחת לה שמתפסקה תחת אחר וחוזר ופודה אותה: **לפי שאינה בסוף הקדש.** ומשום הכי אימעית אמצע הקדש מנייה כדמפרש ואזיל

הזהב פרק רביעי בבא מציעא

נה.

עין משפט
נר מצוה

א מ"י פ"א מהל' ממדון הל' יג:
קרב ב' מ"י פ"ג מהל' ערכין הל' יא:
קב"ח ה' מ"י פ"ג מהל' טוען וטוען הל' א סמנ עשין לה טוע"ע ח"מ ס"י פסח סעי' א:
קב"ח ד' מ"י פ"ג מהל' מעילה הל' א סמנ עשין ר':
קב"ח ח' מ"י פ"א מהל' גולה והכרה הל' יב סמנ עשין ג' טוע"ע ח"מ ס"י ר"ב סעי' א:
קב"ב ט' מ"י פ"ב מהל' ע' סמנ עשין ט'
ק"מ ס"י שסו סעי' א:
ק"ב י' מ"י פ"ב מהל' מעילה הל' א סמנ לאון קט טוע"ע ח"מ ס"י ר"ב סעי' ה':
ק"ב כ' מ"י פ"ב מהל' טע"ח הל' יא סמנ עשין ק' טוע"ע ח"מ ס"י ו':
ק"ב ל' מ"י פ"ג מהל' גולה והכרה הל' א סמנ עשין ג' טוע"ע ח"מ ס"י ר"ב סעי' א:
ק"ב מ' מ"י פ"א מהל' מעשה שני הל' ד סמנ עשין ק"ו:

(א) (סוף הקדש.) אמצע הקדש) מדימין לסוף הקדש: מה סוף הקדש. נפקא לן מינה דממעט מחומש: **אף אמצע הקדש כו'.** וסוף הקדש דלאו בלא מיעוטא דקרא נמי לא שייך ביה חומש דהא לא פריק ליה מיהו אהני מיעוטא דקרא לדמויי ליה אמצע הקדש דלאו מיעוטא לא מליט למיגמר אמצע הקדש מסוף הקדש דהתם משום דלא שייכא ביה חומש הו': **דאמר רבא כו'.** כלומר בהדיא אימעית אמצע הקדש מנייה כדאמר רבא בסדר יומא (ד' ג'): **העולה.** דלמידי גבי סדר המערכה ובער עליה הכהן ע"יס צבקר צבקר וערך עליה העולה ה' יתירה דרש שתהא היא ראשונה שלא היא הקטר קודם לתמיד של שחר: **הקדשו פדוי.** אע"פ שלא שם דמים קצובין דקיימא לן (ט) הקדש שזה מנה שחיללו על זה פרוטה מחולל ושני לאותהגווי מנייה ומיחו יד הקדש על העליונה שאם דמים הללו ימירם על דמי ההקדש קנה הקדש ואם **עלים** זו נחמש שלמים על כרחו: **פדוי.** אע"פ שאינו שזה ולא תימא האילן ושם לה דמים ואינה שזה כנה שאמר אין דבריו כלום אלא הקדש פדוי והוא ילמים: **על הקדש שני** אם חזר ופדה את זה: **בתנ"י האונאה ארבעה כסף.** למקח סלע וכדאמרין) דהוא ליה שמת: **והטענה שתי כסף.** שאין שבועת הדיינין על הטענה פחותה משתי מעות כסף שיענו שזה שתי כסף יש לי צדק וזה יודה לו מהם שזה פרוטה ויכפור השאר או יודה הכל ויכפור פרוטה: **וההודאה שזה פרוטה.** כדפרשנין להיות הודאה במתנתיה ויחזיקו שבעה: **מהולל שזה פרוטה כו'.** אבל נזכיר מהכי לא כדאמרין (לעיל ד' ס). מאשר תאצל ממנו' פרט לאצידה שאין זה שזה פרוטה: **ויוליכנו אחריו.** אם הודה ששבע לשקר דלא הוא ליה כפרה עד שיחזירו לידו ממנו ולא לשלומו כדכתבי (במדבר ה) ונתן לאשר אשם לו: **גמ' וניטני נמי האונאה פרוטה.** כגון אם היה המקח בשש פרוטות: **אין אונאה לפרוטה.** כפחות מאישר שהוא מטעב של כסף: **וגול צפרוטה.** לחייבו קרבן שבעה אם נשבע לשקר ולהוליכו אחריו: **ושיבת הדיינין צפרוטה.** לני שיש לו עדים או שחייב מודה ודוחאו מלשם ישבו הדיינין ויכופו אותו: **הנה גול מכיון דתנא גול צפרוטה כמאן דאמר (ט) אין בהומושו פרוטה וליתני 'חומש מעשר בפרוטה בקרנא קא מיירי בהומושו לא קא מיירי גופא אמר רב קטינא ב"ד נזקקין אפילו לפחות משהו פרוטה**

איתא התם מה יש לי לרבות פרים הנשרפים ושעירים הנשרפים מניין לרבות קדשי קדשים וקדשים קלים ת"ל צבחה טמאה ואם כל צבחה טמאה וכו' פריך לעיל צבחה טמאה לשמים למעוטי קדשים קלים דליכא נזרה לא מסיק אדעתיה מסוף הצרייתא דמרבא אף קדשים קלים: **נדמיייה לתהיית הקדש.** וא"ת אם כן קרא למה לי אי למעוטי סוף הקדש הא אין חומש ש"ן בו כיון שאין נפדה עוד וי"ל כגון שלקח אגנים כדי לשקען בצנין ונמלך עליהם לפדותם ומקרי אפי"ה סוף הקדש כיון שמתחילה היה דעמו לשקען אי נמי כגון שנפל הצנין ורוצה לפדות האגנים אי נמי אצרייתא פריך מני"ל למעוטי אמצע הקדש דלמא קרא לא אחא אלא למעוטי אין כולה לשמים: **העולה עולה ראשונה.** והמזבח ראשונה בקרבנות צפרשת פינחס והיינו תמיד של שחר וכן פי' רש"י פרק תמיד נשחט (פסחים דף נח: ופס') אי נמי ראשונה שהקריבו ישראל במדבר [למאן] דלמא (י' עדולת תמיד הואי אי נמי ראשונה למינוך המזבח כדאמר בהתכלת (מנחות דף מט: ופס') אין ממכרת את המזבח אלא בתמיד השחר: **פרה זו תחת פרה של הקדש** הקדשו פדוי. וא"ת והכתיב (ויקרא טו) והיה הוא ותמורתו יהיה קדש י"ל דהכא מיירי צדקו צדק הבית ואפילו בתמימים דלמא ברש תמורה (ד' ה') המתפסים תמימים לצדק הבית אע"פ שעובר בלא תעשה מה שעשה עשוי (והא דלמרי' התם כל הראוי לגזי המזבח אינו יוכל מידי מזבח לעולם היינו דשפודין אותו מוכרין אותו לזרכי עולות אי שקדס המוס להקדש דאינו עושה תמורה אזל אין לפרש דמיירי אפילו קדש הקדשו למומו וכגון לידו אקודש דלא עבד תמורה אלא היכא דלמא ידו אחולין דפרה זו תחת פרה של הקדש משמע דידו אחולין:

תורה אור השלם

1 והוא על המזבח ויקרב בו לא תבכה ובער עֲלִיָּהָ הַבֹּהֶן עֲצִים בַּבְּקָר בַּבְּקָר וְיָרָךְ עֲלֵיהָ הַעֲלֵה וְהִקְדֵּשׁ עֲלֶיהָ חֲלֵבֵי הַשְּׁלָמִים: ויקרא ו ה 2 ואת אשר קטא מן הקדש ישלם ואת חמישתו יוסף עליו ונתן אתו לכהן ודבחו וכפר עליו באילן הקדש ונסחלם: ויקרא ו טז

גלוין הש"ס

תורה"ה פרה זו וכו' והא דלמדין התם דף ג' ע"ב:

מציאת דין מ"ה מאי טעמא לא תני ישיבת הדיינין. מימה ליטני דאית ליה דרב קטינא דנזקקין אפילו לפחות משהו פרוטה דבסמון אמר דלוי דתני ישיבת הדיינין לא אילטרין אלא לאפקוי דרב קטינא וי"ל דמסקינן דבשמילת דין מודה רב קטינא דבעינן שזה פרוטה להכי פריך ותנא דידן ליטני ישיבת הדיינין דמשמע תחילה ישיבה ופי' משני אליו לאפקוי דרב קטינא ופי' (סבר דרב קטינא אית ליה דנזקקין אפילו להתחיל ולישב: כמאן